

Η

ΕΝΙΑΙΑ ΑΡΧΗ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΥΜΒΑΣΕΩΝ

3ο ΚΛΙΜΑΚΙΟ

Συνεδρίασε την 8-4-2022 με την εξής σύνθεση: Μιχαήλ Διαθεσόπουλος, Πρόεδρος και Εισηγητής, Μαρία Βύρρα και Σωτηρία Σταματοπούλου, Μέλη.

Για να εξετάσει, την από 10-3-2022 Προδικαστική Προσφυγή με Γενικό Αριθμό Κατάθεσης (ΓΑΚ) Αρχής Εξέτασης Προδικαστικών Προσφυγών (ΑΕΠΠ) 384/11-3-2022 του οικονομικού φορέα με την επωνυμία «...», νόμιμα εκπροσωπούμενου.

Κατά του αναθέτοντος φορέα «...», νομίμως εκπροσωπούμενου.

Και του από 21-3-2022, κατόπιν της από 11-3-2022 κοινοποίησης της προσφυγής, παρεμβαίνοντος με την επωνυμία «...», νομίμως εκπροσωπούμενου.

Με την ως άνω προδικαστική προσφυγή, ο προσφεύγων ζητά την ακύρωση της από 28-2-2022 κοινοποιηθείσας με αρ. 4337/14-02-2022 (Συνεδρίαση 988/14-02-2022) απόφασης του Διοικητικού Συμβουλίου του αναθέτοντος, καθ' ο μέρος έκρινε αποδεκτό και όρισε προσωρινό ανάδοχο τον παρεμβαίνοντα, ως και την ακύρωση των μετ' αυτής συμπροσβαλλόμενων πράξεων, στο πλαίσιο της διαδικασίας ανάθεσης δημόσιας σύμβασης για την ανάθεση της παροχής υπηρεσιών καθαρισμού των σταθμών του συστήματος των γραμμών 2 & 3 της ... για έναν (1) μήνα, συνολικής προϋπολογισμένης δαπάνης 398.000 ευρώ άνευ ΦΠΑ και προαιρέσεων, που δημοσιεύθηκε στο ΚΗΜΔΗΣ με Μοναδικό ΑΔΑΜ ... την 22-7-2021 και στο ΕΣΗΔΗΣ με συστημικό α/α ... Η αναθέτουσα υποβάλλει τις από 29-3-2022 Απόψεις της.

Η συζήτηση άρχισε αφού το Κλιμάκιο άκουσε τον Εισηγητή.

Αφού μελέτησε τα σχετικά έγγραφα

Σκέφτηκε κατά το Νόμο

1. Επειδή, για την άσκηση της προσφυγής κατεβλήθη κατ' άρ. 5 ΠΔ 39/2017 και άρ. 363 Ν. 4412/2016 παράβολο με αρ. ... και ποσού 2.000 ευρώ.

2. Επειδή, στο πλαίσιο διαδικασίας εμπίπτουσας στην αρμοδιότητα της ΑΕΠΠ λόγω αξίας και χρόνου δημοσίευσης, εμπροθέσμως και μετ' εννόμου συμφέροντος ασκείται εκ του αποδεκτού και δεύτερου μειοδότη, προσφεύγοντος η από 10-3-2022 προσφυγή κατά της από 28-2-2022 κοινοποιηθείσας εκτελεστής πράξης περάτωσης σταδίων δικαιολογητικών συμμετοχής, τεχνικών και οικονομικών προσφορών, ως και κατακύρωσης του διαγωνισμού, καθ' ο μέρος και κατ' ενσωμάτωση και της προηγηθείσας με αρ. 4206/9-11-2021 απόφασης ΔΣ επί της ανάδειξης προσωρινού αναδόχου και των προηγηθέντων σταδίων της διαδικασίας (που συνεπικυρώθηκαν δια της ως άνω με αρ. 4337/14-2-2021 απόφασης ΔΣ και προσβαλλομένης) έκρινε δεκτή την προσφορά του εμπροθέσμως και μετ' εννόμου συμφέροντος, από 21-3-2022, κατόπιν της από 11-3-2022 κοινοποίησης της προσφυγής, παρεμβαίνοντος, ορίζοντας τον ούτως και προσωρινό ανάδοχο, συνθήκη που αποτέλεσε προαπαιτούμενο για την εν τέλει δια της προσβαλλομένης κατακύρωσης του διαγωνισμού σε αυτόν. Επομένως, η προσφυγή και η παρέμβαση πρέπει να γίνουν τυπικά δεκτές και να εξετασθούν περαιτέρω κατ' ουσία.

3. Επειδή, όσον αφορά τον πρώτο λόγο της προσφυγής, ο όρος 2.3.8 ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΟΣ IV της διακήρυξης ορίζει τα εξής «Ο Ανάδοχος υποχρεούται να διασφαλίσει ότι όσα σκουπίδια ενδέχεται να είναι μολυσμένα ή να αποτελέσουν κίνδυνο για το προσωπικό θα τοποθετούνται σε χωριστές κόκκινες σακούλες των οποίων η αποκομιδή θα γίνεται με τον κατάλληλο τρόπο.... Τα δε μολυσματικά απορρίμματα δεν θα απομακρύνονται όπως τα αστικά απορρίμματα, αλλά ο Ανάδοχος είναι υπεύθυνος για τη διαχείρισή τους. Ο Ανάδοχος θα γνωστοποιήσει στην ... την διαδικασία διαχείρισης των μολυσματικών απορριμμάτων η οποία θα πρέπει να ακολουθεί την κείμενη νομοθεσία όσον αφορά την αποκομιδή, αποθήκευση και διάθεσή τους προς απομάκρυνση ή και καταστροφή αυτών. Ως εκ τούτου δεν απαιτείται κάποιο αποδεικτικό στοιχείο κατά την υποβολή των προσφορών». Συνεπώς, το φυσικό αντικείμενο της υπό ανάθεση σύμβασης και μέρος των ρητά απαιτούμενων εργασιών του αναδόχου στο πλαίσιο των συμβατικών του υποχρεώσεων

αφορούν υπ'ευθύνη του αναδόχου διαχείριση νοσοκομειακών μολυσματικών και άρα, κατ'άρ. 3 παρ. 2 Ν. 4819/2021 επικίνδυνων αποβλήτων («Επικίνδυνα απόβλητα»: τα απόβλητα που εμφανίζουν μία ή περισσότερες από τις επικίνδυνες ιδιότητες που αναφέρονται στο Παράρτημα ΙΙΙ του Μέρους Β΄.), όπως αυτά ορίζονται από το ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙΙ Οδηγίας 2008/98/ΕΚ (όπου ως ιδιότητα που καθιστά επικίνδυνα τα απόβλητα είναι και η υπό ΗΡΘ μολυσματικότητά τους, υπό την έννοια ότι περιέχουν μικροοργανισμούς και τοξίνες που είναι γνωστό ή υπάρχουν σοβαροί λόγοι να πιστεύεται ότι προκαλούν ασθένειες και ενώ, σαφώς νοσοκομειακά απόβλητα που περιέχουν τυχόν σωματικά υγρά και υπολείμματα νοσοκομειακών διαδικασιών επί ασθενών, ενδεχομένως περιλαμβάνουν τέτοιες ουσίες), που θα πρέπει η αποκομιδή και η διάθεσή τους να λαμβάνει χώρα κατά τον κατά νόμο προβλεπόμενο για τέτοιου είδους απόβλητα, τρόπο και η οποία προϋποθέτει κατ'άρ. 52 παρ. 3 Ν. 4819/2021 περί συλλογής και μεταφοράς επικίνδυνων αποβλήτων, όπως βάσιμα ο προσφεύγων προβάλλει, σχετική ειδική άδεια. Και μάλιστα, η άδεια αυτή δεν απαιτείται απλά για την τελική διάθεση ή επεξεργασία των συλλεχθέντων αποβλήτων, αλλά ειδικώς για αυτή καθαυτή τη συλλογή και μεταφορά τους, που σαφώς συνιστούν εργασίες του φυσικού αντικειμένου της σύμβασης κατά τα ανωτέρω. Και ναι μεν, δεν απαιτήθηκε με την προσφορά, οιοδήποτε συναφές αποδεικτικό στοιχείο, ήτοι να υποβληθεί οιοδήποτε έγγραφο προς εκπλήρωση αποδεικτικής υποχρέωσης επί της δυνατότητας του οικονομικού φορέα να εκτελέσει την ως άνω εργασία, αλλά αυτό δεν σημαίνει ότι δεν απαιτήθηκε να δύναται ο οικονομικός φορέας, έστω και ανεξαρτήτως απόδειξης τούτου, να εκτελέσει τις εργασίες αυτές. Άλλο είναι το ζήτημα του ότι δεν χρειάζεται να αποδειχθεί ένα προσόν και άλλο το ότι θα πρέπει πάντως ο οικονομικός φορέας να το διαθέτει. Το δε γεγονός ότι η διαδικασία αποκομιδής και διάθεσης των αποβλήτων θα παρατεθεί στην αναθέτουσα εκ του αναδόχου, δεν συνεπάγεται ότι αυτός δεν χρειάζεται καν, κατά την προσφορά του να κατέχει το προσόν νόμιμης εκτέλεσης της σύμβασης και άρα, να κατέχει ή να προτίθεται να αναθέσει υπεργολαβικά σε κατέχοντα τέτοια αναγκαία για τις ως άνω εργασίες, άδεια. Άλλωστε, κατά τον όρο 2.4.3.2, με την προσφορά θα

πρέπει ο προσφέρων να δηλώνει μεταξύ άλλων και ότι τα προσφερόμενα υλικά και υπηρεσίες είναι σύμφωνες με τις τεχνικές προδιαγραφές και άρα, ότι οι υπηρεσίες που δύναται ο ίδιος να παρέχει μπορούν να πληρούν τις προδιαγραφές εκτέλεσης, δήλωση που δεν αρκεί τυπικά να υποβληθεί, αλλά θα πρέπει να είναι και ορθή και βάσιμη. Εξάλλου, η πρόθεση ανάθεσης κάθε είδους και για κάθε αντικείμενο υπεργολαβίας πρέπει απαραίτητως, κατ' άρ. 58 Ν. 4412/2016, να δηλώνεται στην προσφορά και δη, δια του ΕΕΕΣ που ακριβώς σκοπεί στην προκαταρκτική απόδειξη κατοχής των προσόντων συμμετοχής και μάλιστα, ενώ το συνημμένο στον ηλεκτρονικό τόπο του διαγωνισμού και προς συμπλήρωση από τους διαγωνιζόμενους, ΕΕΕΣ, περιλαμβάνει και ειδικό σημείο (ΜΕΡΟΣ ΙΙ) δήλωσης τυχόν υπεργολάβου, που θα πρέπει να τύχει ούτως, προσδιορισμού δια αυτού του ΕΕΕΣ και της εκεί σχετικής απάντησης και δήλωσης. Επιπλέον, το άρ. 104 παρ. 1 περ. α' Ν. 4412/2016, όπως πλέον ισχύει, ορίζει μεν ότι τα προσόντα συμμετοχής αποδεικνύονται δια μόνου του ΕΕΕΣ, υπό την έννοια ότι δεν απαιτούνται άλλα επιπλέον δικαιολογητικά προς απόδειξη του προσόντος, πλην όμως τούτο δεν σημαίνει ότι δεν χρειάζονται ούτως ή άλλως και ανεξαρτήτως μέσου απόδειξης, να συντρέχουν ήδη κατά την προσφορά. Εν προκειμένω, εντός των προσόντων συμμετοχής συγκαταλέγεται και η ήδη κατά την προσφορά, δυνατότητα εκτέλεσης των ανωτέρω εργασιών, είτε εξ ιδίων μέσων και εργασίας του οικονομικού φορέα είτε δια χρήσεως τρίτου, στον οποίο θα ανατεθούν προς εκτέλεση οι ως άνω εργασίες του συμβατικού αντικειμένου, υπεργολαβικά. Ούτως, ήδη κατά την προσφορά θα πρέπει ο οικονομικός φορέας να εξασφαλίζει διάθεση του προσόντος δυνατότητας εκτέλεσης των ως άνω εργασιών είτε μόνος του είτε δια υπεργολάβου με τα νόμιμα προσόντα, ασχέτως ότι δεν χρειάζεται να αποδείξει την κατοχή των οικείων αδειών εκτέλεσης της συγκεκριμένης εργασίας. Άλλωστε, ακριβώς δεδομένου ότι κατ' άρ. 104 παρ. 1 περ. α' Ν. 4412/2016, στο στάδιο της προσφοράς τα προσόντα συμμετοχής αποδεικνύονται δια μόνου του ΕΕΕΣ, όπως και ο παρεμβαίνων ορθά προβάλλει, θα πρέπει, εφόσον δεν διαθέτει ο ίδιος ο οικονομικός φορέας τα συναφή προσόντα, δια του ΕΕΕΣ να δηλώνει την οικεία υπεργολαβική

ανάθεση σε οικονομικό φορέα με τα προσόντα αυτά, όπως εξάλλου, επιβάλλεται να λαμβάνει χώρα δια του ΕΕΕΣ, η δήλωση υπεργολαβικής ανάθεσης (Μέρος ΙΙ ΕΝΟΤΗΤΑ Δ του ΕΕΕΣ, εφόσον πρόκειται για υπεργολάβο που δεν παρέχει και στήριξη προς πλήρωση κριτηρίου επιλογής, οπότε και δηλώνεται στην ΕΝΟΤΗΤΑ Γ του ίδιου Μέρους ΙΙ του ΕΕΕΣ). Συνεπώς, δεδομένου ότι, όπως δεν αντικρούει ούτε ο παρεμβαίνων, ούτε σχετική άδεια κατέχει ούτε, όπως μάλιστα προκύπτει και από το δια της προσφοράς του ίδιου του παρεμβαίνοντος, υποβληθέν (από 3-8-2021 εκδοθέν και ενώ η προσφορά υποβλήθηκε την 30-8-2021) πιστοποιητικό εγγεγραμμένων στο Επιμελητήριο δραστηριοτήτων (που ασχέτως ότι δεν απαιτείτο μεν να υποβληθεί με την προσφορά, πάντως δεν αναιρεί ότι παράγει απόδειξη για όσα αναφέρει, σε σχέση με τα ουσιαστικά προσόντα του οικονομικού φορέα, όπως σχετική απόδειξη θα μπορούσα να παραχθεί και εκ κάθε είδους και προέλευσης σχετικών, περί των δραστηριοτήτων του, εγγράφων), ασκεί δραστηριότητα συναφή με τη συλλογή και τη μεταφορά τέτοιων επικίνδυνων αποβλήτων (αντίθετα, κατά το Πιστοποιητικό ΕΒΕΑ προκύπτει ότι δραστηριοποιείται μόνο στη «συλλογή μη επικίνδυνων απορριμμάτων»), αλλά και ούτε συνεργάζεται ή δηλώνει πρόθεση συνεργασίας προς εκτέλεση του ως άνω μέρους του φυσικού αντικείμενου, ήτοι, όπως υπεργολαβικά αναθέσει αυτό, σε τυχόν τρίτο και δη, συναφώς αδειοδοτημένο, προκύπτει ουσιώδης έλλειψη της προσφοράς του, αφού δεν δύναται να εκτελέσει το ως άνω ρητό μέρος των εργασιών της σύμβασης και δη, νομίμως και υπό τις νόμιμες διαδικασίες, όπως και ο παραπάνω όρος της διακήρυξης, απαιτεί. Άρα, δια μόνου του ως άνω λόγου και κατ' αποδοχή των ισχυρισμών του προσφεύγοντος, η προσφορά του παρεμβαίνοντος αποκλίνει, κατά τον λόγο απόρριψης 2.4.6.θ της διακήρυξης, από τις προδιαγραφές και απαιτήσεις συμμετοχής της διακήρυξης και μη νομίμως άλλωστε, δηλώνει ο παρεμβαίνων, δια της συναφούς υποβληθείσας υπευθύνου δηλώσεως του νομίμου εκπροσώπου του, στην προσφορά του, συμφωνία των προσφερόμενων υπηρεσιών του με τις προδιαγραφές και επομένως, δεν ελλείπει απλά ένα μη απαιτούμενο, όντως, αποδεικτικό στοιχείο περί του ως άνω προσόντος συμμετοχής, αλλά ελλείπει από την προσφορά του

το ίδιο το προσόν συμμετοχής, συνιστάμενο στη δυνατότητά του να εκτελέσει νομίμως το ως άνω μέρος των συμβατικών εργασιών.

4. Επειδή, όσον αφορά τον δεύτερο λόγο της προσφυγής περί υποκοστολόγησης επιδόματος αδείας στην προσφορά του παρεμβαίνοντος, δεδομένου ότι αντιστοιχεί στις αποδοχές 1,0833 ημερομισθίου (ημερομισθίου που το κόστος του περαιτέρω αναλογεί στο κόστος αποδοχών κάθε κατηγορίας εργαζομένων, ήτοι εργαζομένων πενταώρου ή οκταώρου βάρδιας) ανά μήνα, ήτοι με συναγωγή 13 ημερομισθίων στο διάστημα των 12 μηνών του έτους, ο συναφής ισχυρισμός της προσφυγής περί υποκοστολόγησης, ερείδεται στο ότι κατ' άρ. 1 παρ. 1^α AN 539/45, όπως τροποποιήθηκε και ισχύει και σε συνδυασμό με το άρ. 3 παρ. 16 Ν. 4504/1966, το επίδομα αδείας καταρχήν ισούται με τις αποδοχές αδείας, αλλά ως το ύψος των 13 ημερομισθίων ανά έτος, πλην όμως, αν δεν απασχολήθηκε για όλο το έτος, ο εργαζόμενος λαμβάνει άδεια 2 ημερών ανά μήνα εργασίας. Συνεπώς, ο προσφεύγων προβάλλει, ότι επειδή η νυν υπό ανάθεση σύμβαση είναι μηνιαία, η αναλογούσα άδεια είναι 2 ημερών και άρα, το επίδομα αδείας που αντιστοιχεί στον 1 καταρχήν και άνευ προαίρεσης, κατά τον όρο 1.3.4 της διακήρυξης, μήνα της σύμβασης αναλογεί σε 2 ημέρες και όχι σε 1,0833 ημερομισθία, εξ αναλογίας του ανώτατου ορίου 13 ημερομισθίων στο δωδεκάμηνο, συνθήκη που θα συνέτρεχε αν ο εργαζόμενος είχε ήδη συμπληρώσει δώδεκα μήνες απασχόλησης στον εργοδότη. Πλην όμως, ο ως άνω δεύτερος λόγος της προσφυγής είναι απορριπτέος, διότι ερείδεται στην αυθαίρετη και άνευ ερείσματος σε αναφορά της προσφοράς του παρεμβαίνοντος ή όρο της διακήρυξης, προϋπόθεση, ότι ο παρεμβαίνων για την εκτέλεση της νυν σύμβασης θα απασχολήσει προσωπικό που ειδικώς και το πρώτον θα προσλάβει για τη νυν σύμβαση και πάντως κατά την έναρξη εκτέλεσής της ή έστω, θα απασχολήσει πρόσωπα που δεν απασχολεί ήδη επί διάστημα τουλάχιστον 12 μηνών (και άρα, ότι δεν θα απασχολήσει πρόσωπα που ήδη δικαιούνται ούτως ή άλλως 13 ημερομισθία ως επίδομα αδείας και ήδη απασχολεί για διάστημα που θα καταλήξει ως 12 μήνες εντός του έτους, με συνέπεια να κατανέμεται όντως το επίδομα αδείας τους εντός καθενός εκ των

12 μηνών απασχόλησης, ισομερώς). Επομένως, ο παραπάνω δεύτερος λόγος της προσφυγής στηρίζεται σε αναπόδεικτες υποθέσεις και δεν προκύπτει καν το σύνολο των υποθέσεων αυτών, σε όρο της διακήρυξης ή μνεία της καθ' ης προσφοράς και είναι συνεπώς, απορριπτέος. Όσον αφορά τον τρίτο λόγο της προσφυγής, ο όρος 2.4.4 της διακήρυξης ορίζει, ότι «Στην προσφορά τους, οι οικονομικοί φορείς, πρέπει να υπολογίζουν εύλογο ποσοστό διοικητικού κόστους παροχής των υπηρεσιών τους, των αναλωσίμων, του εργολαβικού τους κέρδους και των νόμιμων υπέρ Δημοσίου και τρίτων κρατήσεων.», στο δε ως άνω διοικητικό κόστος ανήκει και το αναγκαίο για τη νόμιμη, κατά τήρηση του εργατικού δικαίου, βλ. και όρο 1.7 και τον όρο 4.3 της διακήρυξης, εκτέλεση της σύμβασης και εν γένει απασχόληση προσωπικού, κόστος ιατρού εργασίας και τεχνικού ασφαλείας, ενώ περιλαμβάνεται και το κόστος ασφαλιστηρίου συμβολαίου, που απαιτείται για την εκτέλεση της σύμβασης κατά τον όρο 2.2.5.3 («3) Οι οικονομικοί φορείς πρέπει να έχουν βεβαίωση πρόθεσης ασφαλιστικής

κάλυψης, σύμφωνα με τους όρους που αναλύονται στο σημείο 4.7 της παρούσας.») και τον όρο 4.7 της διακήρυξης, με τους υποόρους 4.7.1-4.7.3, περί ασφάλισης προσωπικού, μηχανημάτων και γενικής αστικής ευθύνης έναντι τρίτων, ως και εργοδοτικής ευθύνης έναντι εργαζομένων. Στο έγγραφο «ΤΕΚΜΗΡΙΩΣΗ ΠΡΟΣΦΕΡΟΜΕΝΩΝ ΤΙΜΩΝ» της προσφοράς του, ο παρεμβαίνων αναλύει τα εξής «1. Διοικητικό κόστος 1.160,00 €... • Η εταιρεία μας διαθέτει και θα εξακολουθήσει να διαθέτει ασφαλιστήριο συμβόλαιο σύμφωνα με τις απαιτήσεις της Διακήρυξης. Το εν λόγω κόστος αποτελεί μία πάγια δαπάνη της Εταιρείας και καλύπτει όλες τις συμβάσεις της εταιρείας. Το κόστος για το συγκεκριμένο έργο, σε περίπτωση που ανακηρυχθούμε ως Ανάδοχοι, ανέρχεται αναλογικά σε 170,00 €. • Η εταιρεία μας διαθέτει και θα εξακολουθήσει να διαθέτει Τεχνικό Ασφαλείας και Ιατρό Εργασίας, το κόστος των οποίων αναλογικά ανέρχεται σε 195,00 €.... • Τέλος, υπολογίζουμε το ποσό των 150,00 € για λοιπά έξοδα.». Πλην όμως, κατά τα δικαιολογητικά κατακύρωσης του παρεμβαίνοντα, προκύπτει και το υποβληθέν προς κάλυψη του όρου 2.2.5 και του όρου 2.2.9.2.B3 ασφαλιστήριο συμβόλαιο

αστικής ευθύνης προς τρίτους με αρ. ..., της ..., που αναφέρει ότι το ασφαλιστρο του ανέρχεται σε 36.500 ευρώ για διάστημα από 30-6-2021 ως 30-6-2022, ποσό που κατά τη σελ. 20 του ασφαλιστηρίου, συνέχεται με τον κύκλο εργασιών 13.000.000 ευρώ για το 2019/2020, και εκτίμηση κύκλου εργασιών 14,5 εκ. και 15 εκ. αντίστοιχα για 2020/2021 και 2021/2022, ως και το με αρ. ... ασφαλιστήριο εργοδοτικής ευθύνης της ... με διάρκεια από 1-7-2021 ως και 30-6-2022, ασφαλιστρο 14.000 ευρώ και εκτίμηση κύκλου εργασιών 2021/2022 15 εκ. ευρώ, ληπτέων δε υπόψη 1070 εργαζόμενων, εκ των οποίων οι 452 είναι υπάλληλοι καθαρισμού. Συνεπώς, προκύπτει κόστος ασφαλιστηρίων $36.500+14.000=50.500$ ευρώ ετησίως, το οποίο είναι επιμεριστέο κοστολογικά στο σύνολο των δραστηριοτήτων του παρεμβαίνοντος και σε αντίθεση με τους ισχυρισμούς του, δεν δύναται να θεωρηθεί ότι προκύπτει άνευ κόστους και δωρεάν, ένεκα ούτως ή άλλως ασφάλισης του και διότι ούτως, τυχόν, το ασφαλιστήριο ούτως ή άλλως υφίσταται, πληρώνεται και καλύπτει τις δραστηριότητες της επιχείρησης. Τούτο, διότι τέτοια ερμηνεία παραβαίνει κάθε κανόνα κοστολόγησης επιχειρηματικού κόστους, που ερείδεται ακριβώς στον επιμερισμό του κόστους λειτουργίας στις πηγές εσόδων, ήτοι τις δραστηριότητες της επιχείρησης και αν τυχόν, γινόταν δεκτή, θα κατέληγε σε άτοπα, να δύναται δηλαδή, ο οικονομικός φορέας να επικαλείται επί κάθε επμέρους συμβατικής του δραστηριότητας, ότι δεν υφίσταται κόστος λόγω ούτως ή άλλως πληρωμής του ασφαλιστρού για τις λοιπές δραστηριότητες, με αποτέλεσμα εν τέλει το κόστος αυτό να μην δύναται να αποδοθεί σε οιαδήποτε δραστηριότητα παρότι σαφώς συνιστά μέρος του συνολικού διοικητικού κόστους της επιχείρησης. Υπό την ίδια δε λογική, ο οικονομικός φορέας θα δύνατο να δηλώνει ότι υποκοστολογεί το εργατικό και κοινωνικοασφαλιστικό κόστος στο πλαίσιο της νυν σύμβασης, διότι τυχόν αμείβει και ασφαλίζει τους εργαζόμενους ούτως ή άλλως, να δηλώνει ζημία από τη νυν σύμβαση, διότι ούτως ή άλλως είναι κερδοφόρος, ως και εν γένει να χρησιμοποιεί τέτοιο ισχυρισμό για κάθε μη αποκλειστικά συνδεδεμένο μόνο με τη νυν σύμβαση, κονδύλι της προσφοράς του, ένεκα της αόριστης και αλυσιτελούς αιτίασης, ότι ούτως ή άλλως λειτουργεί ως επιχείρηση και άρα, τα κόστη αυτά δύνανται να

αποδοθούν σε κάθε άλλη δραστηριότητά του. Εξάλλου, στο κόστος λειτουργίας μιας επιχείρησης, ως και το νυν υπολογιστέο κατά την προσφορά, διοικητικό κόστος, ανήκουν και τα σταθερά κόστη ως και τα έμμεσα μεταβλητά κόστη (κόστη που δεν δύνανται να αποδοθούν αποκλειστικά και συγκεκριμένα σε ένα αντικείμενο), τα οποία θα πρέπει να υπολογίζονται στην αναλογία στην οποία αντιστοιχούν στη νυν σύμβαση, ως πηγή εσόδων και άρα, ως μέσο απόσβεσης του κόστους αυτού, ήτοι κατά την αναλογία της συμβατικής αξίας της και άρα, της προσφοράς του οικονομικού φορέα, ως προς τον αναμενόμενο κύκλο εργασιών του. Άλλως, τέτοια κόστη εν τέλει θα έμεναν ακάλυπτα και η επιχείρηση θα κατέληγε ζημιογόνος και δη, θα κατέληγε ζημιογόνος, ως μη καλύπτουσα μέρος του αναλογούντος και αποδοτέου σε αυτή, κόστους, και η ίδια η νυν σύμβαση. Σε αντίθετη δε περίπτωση, το κατά τον όρο 2.4.4 της διακήρυξης και κατ' άρ. 68 Ν. 3863/2010 συνυπολογιστέο στην προσφορά διοικητικό κόστος, δεν θα κάλυπτε το υποχρεωτικώς εύλογο εκείνο επίπεδο ούτε θα καταλειπόταν, όπως ομοίως απαιτείται εύλογο κέρδος, αφού το υπολογιζόμενο καταρχήν κέρδος, θα προέκυπτε δια μη λήψεως υπόψη σαφών πηγών λειτουργικού κόστους της επιχείρησης. Ούτως, κάθε προσφορά θα πρέπει να καλύπτει, ώστε να μην είναι ζημιογόνα, όχι μόνο τα κόστη που άμεσα και αποκλειστικά η ίδια η σύμβαση θα γεννήσει επιπλέον κάθε άλλου κόστους που ήδη η επιχείρηση έχει (καθώς και οι εργαζόμενοι που θα απασχοληθούν σε αυτήν, δεν αποκλείεται, αν δεν αναλαμβάνονταν, να απασχοληθούν σε άλλα καθήκοντα και δραστηριότητες, χωρίς τούτο να σημαίνει όμως, ότι η απασχόληση τους στη νυν σύμβαση δεν είναι αποδοτέα κοστολογικά ειδικώς σε αυτή), αλλά και κάθε κόστος που αναλογεί στην εν γένει δραστηριότητα της επιχείρησης, στην οποία δραστηριότητα, συνυπολογίζεται αναλογικά ως προς την αξία της και η υπό ανάθεση σύμβαση. Επιπλέον των ανωτέρω πάντως, εν προκειμένω και εκ των ασφαλιστηρίων προκύπτει ότι ο κύκλος εργασιών, ήτοι ο παρελθών και ο αναμενόμενος εν συνεχεία, συνιστά κρίσιμο στοιχείο για την εξαγωγή του ασφαλίστρου. Άρα, ναι μεν, η κάθε νέα σύμβαση δεν αυξάνει το ήδη συγκεκριμένο ασφάλιστρο, αλλά σαφώς και το ίδιο το ασφάλιστρο συνιστά ένα μέγεθος που ουδόλως είναι εκ φύσεώς του ξένο με τον αναμενόμενο κύκλο

εργασιών μιας ασφαλιζόμενης επιχείρησης. Αλυσιτελώς, ούτως, επικαλείται ο παρεμβαίνων βεβαίωση του μεσίτη ασφαλειών του, ότι το νυν ασφαλιστήριο δεν προσαυξάνει το κόστος συμβολαίου, αφού το προκείμενο ζήτημα δεν αφορά το αν θα αυξηθεί το ασφάλιστρο λόγω της νυν σύμβασης, αλλά ότι το κόστος του ασφαλίστρου θα πρέπει αναλογικά να επιμερίζεται στις καλυπτόμενες εξ αυτού δραστηριότητες και άρα και στην προκείμενη, ενώ ομοίως αλυσιτελώς επικαλείται ο παρεμβαίνων βεβαίωση του μεσίτη ασφαλειών του περί του αν επιμερίζεται η αξία της νυν σύμβασης κοστολογικά στο κόστος ασφαλίστρου και τούτο, διότι ουδόλως συνιστά ευθύνη, έργο και αρμοδιότητα του ασφαλιστή ή του μεσίτη ασφαλειών και γενικά του κάθε προμηθευτή μιας επιχείρησης το πώς η τελευταία θα προβεί σε κοστολόγηση των δικών της δραστηριοτήτων, ώστε να καλύπτει το κόστος λειτουργίας της και πώς θα αποδώσει κοστολογικά στον κύκλο εργασιών της και τις πηγές αυτού του κύκλου εργασιών, το κόστος που αφορά την αμοιβή του. Άρα, το οικείο ερώτημα του παρεμβαίνοντος προς τον μεσίτη ασφαλειών, περί του αν θα επιμερισθεί το κόστος ασφαλίστρου και στη νυν σύμβαση, ως και η απάντηση της ασφαλίστριας, είναι άνευ εννόμου σημασίας, αφού ουδόλως φέρει η συνεργαζόμενη με τον παρεμβαίνοντα, μεσίτρια ασφαλειών επιχείρηση, όπως και κάθε εν γένει προμηθεύτρια υπηρεσιών αυτού, οιαδήποτε αυθεντία και αρμοδιότητα έκφρασης ληπτέας υπόψη γνώμης και άποψης, ως προς το πώς και αν, διοικητικό κόστος της επιχείρησης που προορίζεται για να καλύψει το σύνολο των δραστηριοτήτων της, θα πρέπει κοστολογικά να επιμερισθεί στις επιμέρους δραστηριότητες αυτής, ώστε οι τελευταίες να μην παρέχονται επιζημίως. Εξάλλου, το γεγονός ότι η νυν σύμβαση θα διαρκέσει 1 μήνα, ενώ η ασφαλιστική σύμβαση διαρκεί ένα έτος είναι αδιάφορο, αφού ούτως ή άλλως, η αναλογία της στον κύκλο εργασιών του οικονομικού φορέα, λαμβάνει χώρα με βάση την συνολική αξία αυτής σε σχέση με τον συνολικό ετήσιο κύκλο εργασιών, ασχέτως του πόσο μεγάλο χρονικό διάστημα αφορά η σύμβαση. Εν προκειμένω, κατά την υποβληθείσα με τα δικαιολογητικά κατακύρωσης, κατάσταση αποτελεσμάτων χρήσης 1/7/2019- 30/6/2020, προκύπτει καθαρός κύκλος εργασιών του παρεμβαίνοντα 14.278.555,77 ευρώ, δια του οποίου καλύπτεται το κόστος

πωληθέντων της επιχείρησης, τα έξοδα διοίκησης και διάθεσης και λοιπά έξοδα, προς την εξαγωγή καθαρού αποτελέσματος χρήσης. Το προσφερόμενο άνευ ΦΠΑ συμβατικό τίμημα για την ανάληψη της νυν σύμβασης, ανέρχεται κατά την προσφορά του παρεμβαίνοντος σε 333.098,87 ευρώ ή 2,3328611% του καθαρού κύκλου εργασιών του. Αν επιμεριζόταν η αξία της νυν σύμβασης στον ως άνω κύκλο εργασιών, θα προέκυπτε αναλογία του ασφαλιστρού ανωτέρω των 50.500 ευρώ ετησίως και ανεξαρτήτως των υπολογισμών του προσφεύγοντα, ίσο με 1.178,094 ευρώ ή επί μόνο του ασφαλιστρού επί του ασφαλιστηρίου των 36.500 ευρώ περί ευθύνης έναντι τρίτων, η αναλογία ανέρχεται σε 851,49 ευρώ. Σε κάθε δε περίπτωση, το ως άνω υπολογισθέν ποσό 170 ευρώ για το ασφαλιστήριο, δεν είναι απλά διαφορετικό από την ως άνω αναλογία, αλλά πολύ μικρότερο αυτής και συγκεκριμένα αναλογεί σε 0,3366% του συνολικού ασφαλιστρού ή στο $(170/36.500)$ 0,4657% του ασφαλιστρού του ασφαλιστηρίου αστικής ευθύνης έναντι τρίτων. Άρα, σε κάθε περίπτωση, η αναλογία και το μέγεθος της νυν προσφοράς του παρεμβαίνοντος, ως προς τον κύκλο εργασιών του 2019/2020 είναι 5 έως 6,93 φορές μεγαλύτερη (αναλόγως αν ληφθεί υπόψη μόνο το ένα ή και τα δύο ασφαλιστήρια) από την αναλογία του ποσού που υπολογίζει για κάλυψη εκ της νυν προσφοράς του, του ασφαλιστρού του, σε σχέση με το συνολικό ασφάλιστρο. Και μάλιστα, ακόμη και αν ληφθεί υπόψη η εκτίμηση της ασφαλιστικής για κύκλο εργασιών 15 εκ. για το 2021/2022, δεν προκύπτει οιαδήποτε έχουσα σημασία διαφορά, αφού το ποσό αυτό είναι 5,05% μεγαλύτερο από τον ως άνω κύκλο εργασιών του 2019/2020 και άρα, η λήψη υπόψη του μειώνει κατά 5,05% την ως άνω αναλογία προσφοράς προς κύκλο εργασιών που είναι, κατά τα ανωτέρω, πολλαπλάσια από 5 έως 7 φορές (ήτοι, 400% έως 593% μεγαλύτερη), της αληθούς αναλογίας του υπολογισθέντος κόστους ασφαλιστρού της προσφοράς, σε σχέση με το ασφάλιστρο. Άλλωστε, ακόμη και αν ληφθεί υπόψη το ευνοϊκότερο για τον παρεμβαίνοντα σενάριο, ήτοι υπολογισμός μόνο του ασφαλιστρού των 36.500 ευρώ και κύκλος εργασιών, ως εκτιμήθηκε από την ασφαλιστική για το 2021/2022, ήτοι 15 εκ ευρώ, η ως άνω αναλογία της νυν προσφοράς, ανέρχεται σε

(333.098,87/15.000.000=) 810,54 ευρώ, ήτοι ποσό κατά 640,54 ευρώ μεγαλύτερο από το κατά τον παρεμβαίνοντα και την προσφορά του, ρητά υπολογισθέν για το ασφάλιστρο και δη, προκύπτει ούτως υποκοστολόγηση που υπερκαλύπτει και τα 150 ευρώ που υπολόγισε ως λοιπά έξοδα διοικητικού κόστους, αλλά και τα 150 ευρώ αναμενόμενου κέρδους της σύμβασης και απομένουν και 340,54 ευρώ, ως επιπλέον ζημία. Συνεπώς, η απόκλιση που προκύπτει μεταξύ του κόστους που υπολόγισε για το ασφαλιστήριο, σε σχέση με το ασφάλιστρο αφενός, της αναλογίας προσφοράς ως προς κύκλο εργασιών, αληθή, παρελθόντα ή εκτιμώμενο, αφετέρου, είναι ιδιαίτερα μεγάλη και άγει, σε διαφορά που υπερκαλύπτει κατά πολύ το όποιο αναμενόμενο κέρδος ή κάθε υπολογισθέν κονδύλι για λοιπά έξοδα και είναι τόσο ευρεία, ώστε να καταλήγει η προσφορά ως άνευ ετέρου ζημιογόνος. Όσον αφορά δε, το κόστος ιατρού εργασίας και τεχνικού ασφαλείας, ο παρεμβαίνων κατά τα ανωτέρω υπολογίζεται πως απασχολεί κατά τη με τα δικαιολογητικά κατακύρωσης, υποβληθείσα κατάσταση προσωπικού 2021, κάτω των 1.000, εργαζόμενους. Κατ' άρ. 10 Ν. 3850/2010, οι επιχειρήσεις παροχής υπηρεσιών φύλαξης υπάγονται στην ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ Β ως προς τον σκοπό απασχόλησης τεχνικού ασφαλείας και ιατρού εργασίας, για την οποία ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ Β, το άρ. 21 παρ. 1 ορίζει πως για επιχειρήσεις με έως 1000 εργαζόμενους, απαιτούνται ανά εργαζόμενο ανά έτος 2,5 ώρες εργασίας τεχνικού ασφαλείας και 0,6 ώρες ιατρού εργασίας, ήτοι 3,1 ώρες συνολικά ανά έτος ή $2,5/12 = 0,20833$ και $0,6/12 = 0,05$ ώρες αντίστοιχα και συνολικά 0,25833 ώρες για το μηνιαίο διάστημα καταρχήν διάρκειας της νυν σύμβασης (βλ. και Αποφάσεις ΑΕΠΠ 1392, 1393/2020). Ο δε παρεμβαίνων στην ανάλυση οικονομικής προσφοράς του, δηλώνει ο ίδιος την απασχόληση 263,82 ισοδύναμων εργαζομένων (160,07 οκτάωρης και 103,75 πεντάωρης απασχόλησης) και ασχέτως της λήψης υπόψη 267 ατόμων με φυσική παρουσία κατά ρητή αναφορά της προσφοράς του παρεμβαίνοντος. Άρα, εκ του επιχειρηματικού κόστους του για την απασχόληση ιατρού εργασίας και τεχνικού ασφαλείας, θα πρέπει τουλάχιστον να επιμερισθούν, βάσει των ισοδύναμων (που είναι λιγότεροι των φυσικών προσώπων) εργαζομένων, στο νυν διοικητικό κόστος 13,19 ώρες

εργασίας ιατρού εργασίας και 54,96 ώρες τεχνικού ασφαλείας και συνολικά 68,15 ώρες εργασίας τέτοιων προσώπων ανά έτος, ώρες που ακόμη και αν υπολογιστούν με βάση το όλως χαμηλό και αναντίστοιχο με το αναλογούν για απασχόληση τέτοιου εξειδικευμένου επιστημονικού προσωπικού, κόστος 29,04 ημερησίως ή $29,04/6,667 = 4,355$ ωριαίως, για ανειδίκευτο προσωπικό, κατά την προσφορά του παρεμβαίνοντος, αντιστοιχεί σε 296,86 ευρώ μόνο του, ήτοι 101,86 ευρώ παραπάνω, από όσα ρητά δήλωσε ότι υπολόγισε στην προσφορά του. Ούτε δύναται να ληφθεί υπόψη, βλ. και ανωτέρω, περί ασφαλιστηρίου, ότι τυχόν ο παρεμβαίνων δεν θα επιβαρυνθεί καθόλου σχετικά με τη νυν σύμβαση για ιατρό εργασίας και τεχνικό ασφαλείας, καθώς και με δεδομένο ότι ήδη λαμβάνει σχετικές υπηρεσίες για την όλη επιχείρηση του από τρίτο, τούτο ουδόλως αναιρεί ότι μέρος του σχετικού κόστους που ήδη τυχόν καταβάλλει για αυτές, θα επιμεριστεί στη νυν σύμβαση, αναλόγως του προσωπικού που θα απασχολήσει. Εξάλλου, κατά τον όρο 1.7 και τον όρο 4.3 της διακήρυξης, η προσφορά θα πρέπει να καλύπτει και η σύμβαση θα πρέπει να πληροί κάθε υποχρέωση και απαίτηση της εργατικής και ασφαλιστικής νομοθεσίας και τούτο σημαίνει πως δεν μπορούν, προς στοιχειοθέτηση της προσφοράς, να ληφθούν υπόψη κόστη απασχόλησης εξειδικευμένων επιστημόνων, ακόμη και αμειβόμενων εκ τρίτων παρόχων υπηρεσιών, που είναι κατώτερα της ελάχιστης αμοιβής εργασίας ανειδίκευτου εργάτη, χωρίς προϋπηρεσία και χωρίς καμία προσαύξηση αμοιβής ή λήψη υπόψη κόστους ασφαλιστικών εισφορών του οικείου προσωπικού. Ούτως, δεν μπορεί να ληφθεί υπόψη προς στοιχειοθέτηση του ως άνω υπολογισθέντος κόστους 195 ευρώ για ιατρό εργασίας και τεχνικό ασφαλείας, βεβαίωση που προσκομίζει ο παρεμβαίνων εκ της παρόχου συναφών υπηρεσιών επιχείρησης, περί του ότι τον κοστολογεί με 2 ευρώ/ώρα για τον ιατρό και 3 ευρώ/ώρα για τον τεχνικό, ήτοι 54,08% και 31,12% λιγότερα από το άνευ ασφαλιστικών εισφορών, προσαυξήσεων, επιδομάτων και δώρων, ποσό ωριαίας αμοιβής ενός ανειδίκευτου εργάτη. Επιπλέον, τα ανωτέρω δεν σημαίνουν παρά ότι το οικείο νυν υπολογιστέο κόστος συνιστά αναλογία του συνολικού κόστους της επιχείρησης του, πλην όμως τα ανωτέρω συνιστούν συμπέρασμα ούτως ή άλλως εξαγόμενο επί τη

βάσει ότι ακριβώς, θα επιμεριστεί στην υπό ανάθεση σύμβαση μόνο το αντιστοιχούν στην απασχόληση των εργαζομένων του για τη νυν σύμβαση, μέρος του συνολικού σχετικού κόστους για ιατρό εργασίας και τεχνικό ασφαλείας της επιχείρησής του. Το δε γεγονός ότι τα παραπάνω κόστη ενσωματώνονται στο γενικό λειτουργικό κόστος της επιχείρησής, ουδόλως αναιρεί τα ανωτέρω αφού το γενικό λειτουργικό κόστος συνιστά, καθ' ο μέρος επιμερίζεται στη νυν σύμβαση, αναγκαίο μέρος του διοικητικού κόστους της νυν σύμβασης, άλλως, η σύμβαση θα κατέληγε εν τέλει ζημιογόνος (αν ο ανάδοχος κάλυπτε μόνο τα άμεσα περί αυτής κόστη και όχι το μέρος επί του εμμέσου κόστους του, που αυτή συνεπάγεται), ενώ συγχρόνως το κόστος των ως άνω υπηρεσιών συναρτάται με τους απασχολούμενους εργαζόμενους και αν ο οικονομικός φορέας δεν αναλάβει τη νυν σύμβαση είτε δεν θα απασχολήσει τον σχετικό με αυτό το έργο, αριθμό εργαζομένων είτε θα τους απασχολήσει σε άλλα έργα, που αντιστοίχως θα επιβαρυνθούν με τον επιμερισμό της οικείας δαπάνης, ενώ η απασχόληση αυτών στο νυν έργο αναγκαία θα αποστερήσει τον οικονομικό φορέα από το ανάλογο προσωπικό, με αποτέλεσμα είτε να μη δύναται να αναλάβει περαιτέρω έργα, αντιστοιχούντα στην αφιερωμένη στο νυν έργο απασχόληση είτε να πρέπει να προσλάβει νέους εργαζόμενους, προσ αυξάνοντας και το σχετικό κόστος ιατρού και τεχνικού. Συνεπώς, αλυσιτελώς προβάλλει ο παρεμβαίνων ότι η σύμβασή του με τον ως άνω τρίτο πάρχο συναφών υπηρεσιών καλύπτει συνολικά τις δραστηριότητες της επιχείρησής του, ανεξαρτήτως της κάθε επιμέρους συγκεκριμένης σύμβασης και ότι δεν θα προσ αυξήσει η ανάληψη αυτής το ως άνω ετήσιο κόστος, αφού ουδόλως αναιρείται, πως αφενός τούτο πρέπει να αποδοθεί κοστολογικά, βλ. αναλυτικά και ανωτέρω και περί ασφαλιστηρίου, στις πηγές εσόδων και τις δραστηριότητες απασχόλησης προσωπικού της επιχείρησής, αφετέρου ότι δεν δύναται να ληφθεί υπόψη ως στοιχείο συγκρότησης τέτοιου κόστους, ένα κατ' αποκοπή ποσό, που ασχέτως ότι δεν καταβάλλεται στους απασχολούμενους ιατρούς και τεχνικούς από τον παρεμβαίνοντα και εμπεριέχεται απλώς, σε κόστος του προς προμήθεια υπηρεσιών εκ τρίτης επιχείρησής, πάντως υπολείπεται και δη, κατά πολύ, της πλέον στοιχειώδους και ελάχιστης

νομοθετικά κατοχυρωμένης στην εθνική έννομη τάξη (και δη, άνευ επιπλέον νομικά υποχρεωτικών εξόδων ασφάλισης, αδειών, επιδομάτων και δώρων) αμοιβής εξειδικευμένης εργασίας και ενώ μάλιστα, προορίζεται να αφορά όλως εξειδικευμένους επιστήμονες που θα εκτελέσουν τεχνικά και επιστημονικά καθήκοντα και έργο κατά την παροχή των υπηρεσιών τους. Οι δε προκείμενες υπηρεσίες ιατρού και τεχνικού εμπλέκουν και συνίστανται εκ φύσεως τους σε απασχόληση προσωπικού για την εκτέλεσή και παροχή τους και όχι σε κάποια παροχή αγαθών και μέσων, ώστε να υποτεθεί ότι ο τρίτος τις δωρίζει στο πλαίσιο συνεργασίας του με τον παρεμβαίνοντα. Σε αντίθετη περίπτωση, θα δύναντο να γίνουν δεκτά και επιχειρήματα, όπως δωρεάς εργασίας εκ του προσωπικού του κάθε προσφέροντος σε περίπτωση μη κάλυψης εργατικού κόστους, κατά καταστρατήγηση του Ν. 3863/2010 και του σαφούς νομοθετικού σκοπού εξασφάλισης μη παράβασης των οικείων διατάξεων αμοιβής και ασφάλισης. Επομένως, και όσον αφορά το κόστος ιατρού εργασίας και τεχνικού ασφαλείας, το διοικητικό κόστος του παρεμβαίνοντος είναι προδήλως και κατά πολύ υποκοστολογημένο και απέχει του κατά τον όρο 2.4.4, υποχρεωτικώς υπολογιστέου σε εύλογο ποσοστό τέτοιου διοικητικού κόστους. Και δη, η υποκοστολόγηση αυτή επί του διοικητικού κόστους, ο εύλογος υπολογισμός του οποίου, ανεξαρτήτως και αυτοτελώς του κέρδους, συνιστά αναγκαίο όρο αποδοχής της προσφοράς, προκύπτει όλως κατ' ελάχιστον και χωρίς λήψη υπόψη, λοιπών παραμέτρων (ασφάλιση, άδειες, δώρα, επίδομα αδείας του επιστημονικού προσωπικού που θα παράσχει την υπηρεσία) που προσαυξάνουν την υποκοστολόγηση, αλλά και αντικειμενικά και ευθέως εκ διατάξεων νόμου περί αμοιβής και ωρών απασχόλησης ιατρού εργασίας και τεχνικού ασφαλείας. Σε αντίθεση με όσα προβάλλει η αναθέτουσα, οι ισχυρισμοί του προσφεύγοντος περί του ασφαλιστηρίου και του ιατρού εργασίας-τεχνικού ασφαλείας είναι ορισμένοι και συγκεκριμένοι και ερείδονται σε στοιχεία της προσφοράς και των δικαιολογητικών κατακύρωσης του παρεμβαίνοντα, ως και εκ του νόμου προκύπτουσες υποχρεώσεις, βλ. κατά περίπτωση ισχυρισμού ανωτέρω, ενώ αντιθέτως, αορίστως η αναθέτουσα προβάλλει ότι ο παρεμβαίνων δύναται να συμμετέχει επί σκοπώ έμμεσου κέρδους δια αύξησης

φήμης και πελατείας. Περαιτέρω, τέτοιοι ισχυρισμοί είναι απορριπτέοι και διότι ουδόλως τέτοιες αιτιάσεις δικαιολογούν κατά παράβαση της διακήρυξης ζημιογόνο προσφορά και διοικητικό κόστος που παραβιάζει τον όρο 2.4.4 που ρητά απαιτεί υπολογισμό του σε εύλογο επίπεδο και ενώ τέτοιες αιτιάσεις θα δύναντο ομοίως απαραδέκτως να προβληθούν και για παράβαση άλλων υποχρεωτικών όρων της οικονομικής προσφοράς, όπως μη κάλυψης εργατικού κόστους. Όπως όμως κατά τη διακήρυξη είναι υποχρεωτική η συμπερίληψη στην οικονομική προσφορά του νόμιμου εργατικού και ασφαλιστικού κόστους, χωρίς δυνατότητα δικαιολόγησης παράβασης του ένεκα διεκδίκησης φήμης, πελατείας και έμμεσου μακροπρόθεσμου κέρδους της επιχείρησης, ομοίως είναι υποχρεωτική και η συμπερίληψη του εύλογου διοικητικού κόστους, χωρίς δυνατότητα δικαιολόγησης ένεκα τέτοιων πέραν του Ν. 3863/2010 και της διακήρυξης, αιτιάσεων. Άρα, κατ' αποδοχή και του τρίτου λόγου της προσφυγής και ενώ άλλωστε, ο παρεμβαίνων ήδη δια της προσφοράς του παρέθεσε σαφή επιμέρους κόστη επιμέρους δαπανών της προσφοράς του, ως συγκρότηση του διοικητικού του κόστους, προκύπτει ότι υποκοστολόγησε και δη, σημαντικά, τα κόστη ιατρού εργασίας και τεχνικού ασφαλείας, ως και ασφαλιστηρίου συμβολαίου, που συνθέτουν και κατά ρητή μνεία της προσφοράς του, το διοικητικό του κόστος, με συνέπεια, δεδομένου ότι δεν υπερκαλύπτονται και οι οικείες υποκοστολογήσεις εξ άλλων αδιάθετων κονδυλίων και περίσσειας, να προκύπτει η προσφορά του ως άνω ετέρου ζημιογόνος και άρα και ως εκ τούτου απορριπτέα.

5. Επειδή, επομένως, πρέπει να γίνει δεκτή η Προδικαστική Προσφυγή. Να απορριφθεί δε η Παρέμβαση. Να ακυρωθεί η προσβαλλομένη, καθ' ο μέρος και κατ' ενσωμάτωση των κρίσεων επί των προηγούμενων σταδίων της διαδικασίας και της σε αυτήν ενσωματωθείσας κατ' άρ. 100 παρ. 2 περ. γ' Ν. 4412/2016 και ομού κατά το ίδιο σκέλος της, ακυρωτέας, με αρ. 4206/9.11.2021 απόφασης ΔΣ, περί ανάδειξης προσωρινού αναδόχου, έκρινε αποδεκτή την προσφορά του προσφεύγοντος, ήδη κατά το στάδιο δικαιολογητικών συμμετοχής, τεχνικών και οικονομικών προσφορών και άρα και

καθ' ο μέρος, όρισε αυτόν προσωρινό ανάδοχο, προϋπόθεση αναγκαία για την περαιτέρω, ανάδειξή του ως αναδόχου.

6. Επειδή, ύστερα από την προηγούμενη σκέψη, πρέπει να επιστραφεί το παράβολο.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Δέχεται την Προδικαστική Προσφυγή.

Απορρίπτει την Παρέμβαση.

Ακυρώνει τη με αρ. 4337/14-02-2022 (Συνεδρίαση 988/14-02-2022) απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου του αναθέτοντος, ως και τη σε αυτήν ενσωματωθείσα με αρ. 4206/9.11.2021 απόφαση του ίδιου Διοικητικού Συμβουλίου, καθ' ο μέρος κρίθηκε αποδεκτός ο παρεμβαίνων, κατά το αιτιολογικό.

Ορίζει την επιστροφή του παραβόλου.

Κρίθηκε και αποφασίσθηκε στις 8-4-2022 και εκδόθηκε στις 28-4-2022.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΜΙΧΑΗΛ ΔΙΑΘΕΣΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ
ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΤΣΑΠΑΛΙΑΡΗΣ